

[Ministeren for kulturelle anliggender]

antenneforeninger med hensyn til afstemning om, hvilke programmer man ønsker. Jeg kan kun sige, at vi fra kulturministeriets side ikke har skønnet, at det – endnu i hvert fald – var nødvendigt med en lovgivning om det. Vi er ikke rigtig stødt på problemer, som gjorde, at vi fandt, at lovgivning var nødvendig, men jeg vil ikke afvise, at man på et eller andet tidspunkt skal til det.

Med hensyn til, at nævnet og dets sammensætning naturligvis var noget, der måtte interessere, har bl.a. hr. Tinning været inde på, at vi skulle undgå lokale borgmesterradioer. Men hr. Tinning angreb også dette, at der kunne være kommunal repræsentation i nævnet.

Må jeg for det første sige, at disse lokale nævn faktisk har nogle temmelig vidtgående bemyndigelser. De kan give sendetilladelser, de kan tage sendetilladelser tilbage, og de skal følge disse ordninger. Dette synes jeg taler for, at der er en vis kommunal, ikke nødvendigvis indflydelse, men repræsentation. Jeg mener ikke, det kan være rimeligt, at man bare overlader til foreninger og organisationer i et eller andet område at slå sig sammen og vælge nogle repræsentanter og så sige: nu udgør vi det lokale nævn. Det må være således, at der er nogle ansvarlige valgte i området, som foranstalter disse valg. Det er muligt, hr. Tinning synes bedre om folkemøder på torvet, men jeg vil nu foretrække – og det tror jeg mange vil – at der er visse regler for, hvordan dette nævn bliver udpeget.

Jeg vil da gerne lige rette en misforståelse over for hr. Tinning. Det er ikke således, at et mindretal i disse nævn skal være kommunalbestyrelsesmedlemmer. Kommunalbestyrelsen udpeger, men ikke nødvendigvis blandt sine medlemmer, man kan også udpege andre. Jeg ved ikke, hvad der vil ske, men jeg vil bare rette denne lille misforståelse.

Der vil være mange andre tekniske og navnlig politiske problemer, vi skal drøfte i udvalget, men jeg kan kun sige, at jeg synes, førstebehandlingen i dag absolut giver grundlag for en vis optimisme. Jeg håber, vi kan blive færdige. Jeg håber, det vil være således, at vi kan lade en permanent ordning bekendtgøre i meget god tid, inden vores forsøgsordning udløber, så alle – som jeg har sagt det – er klar over, hvilke toner der skal spilles med efter 1. april 1986.

Tastesen (S):

Det har været et gennemgående træk ved behandlingen her, at dette lovforslag haster, og det har vel også været et gennemgående træk, at forudsætningerne for lokal-TVs vedkommende er, at vi ved, hvor vi vil hen med TV 2, for at vi kan gøre lovgivningen om lokal-TV færdig.

Derfor synes jeg, det er at snakke lidt udenom, når ministeren siger, at man ikke kan lave en mediepolitisk helhedsløsning på én gang. Det har det heller ikke været nødvendigt at gøre. Denne regering har siddet i næsten hele forsøgsperioden. Den har vidst, at denne lovgivning skulle op til behandling nu. Den har haft ledelsen af forhandlingerne om et TV 2 med sigte på at få en afklaring om det, så at vi vidste, at dette var i orden, før vi tog fat på den lokale lovgivning. Det har man forsømt, og det har man måske haft gode politiske grunde til at forsømme. Det må det være op til regeringen at vurdere, men det er i hvert fald forkert, når hr. Flemming Jensen pådutter os, at vi er skyld i forsinkelsen. I realiteten er det regeringen, som ikke havde respekt for folketingets flertal med sigte på at få en lovgivning igennem vedrørende TV 2, som den kunne skaffe sig flertal for. Det er det, der er årsag til forsinkelsen.

Og så synes jeg, ministeren burde have respekt for sit eget bagland i ministeriet for kulturelle anliggender. Det udvalg, som har behandlet dette forslag, siger på side 31:

»I denne forbindelse må det tages i betragtning, at der – selv om en ny lovgivning vedtages allerede inden den 1. januar 1986 – af tidsmæssige grunde kan være behov for en overgangsløsning. Dette skyldes, at der skal udarbejdes nye forskrifter, at der skal gennemføres en ny ansøgningsprocedure, og at der kan være en leveringstid på nye sendere af indtil $\frac{1}{2}$ års varighed. Det anbefales derfor, at det på et tidligt tidspunkt – måske efter folketingets 1. behandling af regeringens lovforslag om en permanent ordning – tages op til overvejelse på politisk plan, om der skal sikres tilslutning til en overgangsordning.«

Det er denne tilslutning, jeg på socialdemokratiets vegne har givet her, og jeg vil også gerne her fra talerstolen give tilslutning til de ordførere fra forskellige partier, som har